

■ A „különutas” képviselő erőforrása: a választók bizalma Király, az újságíróból lett politikus

■ Az előző rendszer utolsó Országgyűlésének, de az új rendszer első Parlament-jének is képviselője Király Zoltán, a televízió képernyőjéről ismert szerkesztő, riporter. Vagyis azon kevesek közé tartozik, akiknek tapasztalatokon alapuló elképzelése lehetett 1990-ben, mi a politikus dolga, mi a Parlament feladata. Ehhez képest milyen lett a valóság?

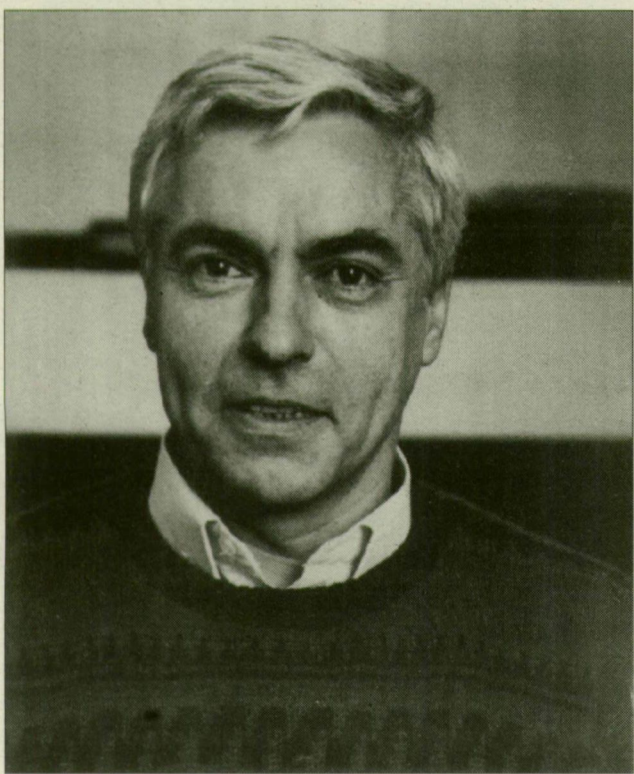
– Realisabb jövőképem elenére se számítottam arra, hogy a rendszerváltás után is előre megírt forgatókönyv szerint történnek a dolgok, s olyan paktumok születnek, melyek a mára már ismert módon kötik meg a képviselők kezét, szűkítik a testület mozgásterét. A másik, amire nem számítottam, hogy a pártok parlamenti munkájukban képtelenek lesznek elszakadni a politizálástól, pedig ez a magatartás a létkérdéseket érintő törvényalkotást akadályozza. A választásokat jellemző vádaskodó politikai stílus állandósulása pedig elpitáneresztette a parlamenti munkát, ami a választópolgárok kiábrándultságához vezetett.

■ Király képviselő életében az elmúlt három évnek nincs említésre méltó pozitívuma?

– Dehogynem. Kétségtelen, a parlamenti demokrácia intézményrendszere megerősödött, a többpártrendszer visszafordíthatatlanná vált. A magánéletben pedig 1990 óta csodálatos dolgok történtek, két gyermekem született...

■ A képviselő feladatai, lehetőségei, munkakörülményei hogyan változtak?

– A képviselői munkálkodáshoz számomra változatlanul a legfontosabb erőforrás a társadalmi támogatottság. Korábban, a „rendi országgyűlésben” is számos esetben előfordult, hogy a Parlament 90 szá-

Fotó: Schmidt Andrea

zalékával szemben kellett szólnom. Ez mit sem változott. Példaként említtem, hogy így szóltam a köztársasági elnök közvetlen választása érdekében; azaz budapesti jelenlét természetesen megváltoztatta a választókkal való kapcsolatomat. A rendszeres találkozók és konzultációk 1985-1990 között megszokott rendje objektív okok miatt sem tartható. Viszont a képviselői fogadóórán kívül munkatársam, Mohos Gábor a megyeházán, képviselői irodánkban hétköznap 14-15 óra között megtalálható. Így a hozzám forduló polgárok gondjairól folyamatosan tudok, megoldásukat segítem. Aztán én nem tagadom, a képviselők „kijáró” szerepkörét is gyakorlom. Csak példaként említtem, hogy a röszei átvezető út megépüléséért kilincseltem, a különböző céltámogatási pályázatok érdekében lobbiztam.

■ A szociáldemokrata mozgalom megújítója, majd az egyesült párt, az MSZDP elnöke politikusként is megtalálta helyét. A profizmusnak mi az ára? A legnépszerűbb szegedi honfoglaló huszáros maradt választóihoz és választókerületéhez?

tiszta kép. Az tény – s kiderült a szegedi, megyei, régiós egyeztető megbeszéléseken is az elmúlt hetekben –, hogy fokozódik az érdeklődés: több a terv, az ajánlat. Ugyanakkor az is tény, hogy számos településen „elmennek” a lehetőségek mellett: sem egyéni, sem önkormányzati kezdeményezés nem születik még a meglévő adottságok kiaknázására sem.

Szűkebb pátriánkban több város (például Szeged, Makó, Hódmezővásárhely... stb.), s néhány kisebb település (például Ópusztaszer, Csanytelek, Pusztamérges) vázolt már valóra váltható terveket az expo idejére, és érzékelhetők az összefogás jelei is. (Bár itt-ott ezt gátolni látszanak értelmetlen rivalizálások...) Másfelől viszont tapasztalható az is, hogy vannak olyan „helyzetben lévő” falvak és városok is, amelyek nem tanúsítanak különösebb aktivitást. Pedig az ópusztaszeri honfoglalási évfordulóhoz kapcsolódó rendezvények a térségben, a közvetlen közelben lévő (például Dóc, Pusztaszer, Sándorfalva, Kistelek, Szatymaz, Balástya... stb.) számára is bizonyos rejteneke lehetőségeket (pl. az idegenforgalomban, a vendéglátásban). Jobban oda kellene figyelni rájuk.

Szabó Magdolna

Ha jól megnézem, ilyen értelemben többet tudtam tenni választókerületemért, mint a korábbi Parlamentben! Szegeden élek 1978 óta, „szegediséget” nem tudom és nem is akarom feladni. Ha kicsi gyerekeim cseperednek, ha a feleségem munkát talál itt, akkor családommal ismét szegedi állandó lakcímemen leszek elérhető. A választóim mostanában kevesebbet látnak Szegeden, mint én is szeretném, de hiszem, pontosan tudják, képviselőmet, érzékelik, hogy én nem asszisztáltam ahhoz, ami az országban a rovásukra is történt.

■ Tehát különutas képviselő maradt?

– Mondhatjuk így is. Kezdődött azzal, hogy a legelső képviselő voltam, aki az MDF frakcióból átvált a függetlenekhez. Precedens értékű legutóbbi megnyilvánulásom, hogy kezdeményeztem a korrupció elleni vizsgáló bizottság felállítását...

■ Kikre támaszkodik?

– A választók bizalmára. Szakértőkre. Önmagamra. Újságírói mivoltomból fakad, hogy érzékeny maradtam mindarra, amit kritikusan kell szemlélni. Így aztán szólok például a horvátországi fegyverszállítás, a tisztességtelen privatizáció ellen, a költségvetési vitában, de a Virág megőrzése érdekében is.

■ E parlamenti ciklus alatt profi, országsszerte ismert, szociáldemokrata politikus lett Királyból, a szegedi képviselőből. A következő négy esztendőre milyen terveket dédelget?

– A szociáldemokrácia „föltámasztását” és erősítését rendkívül fontosnak tartom. De ügyelek arra, hogy pártpolitikusság összeegyeztethető legyen a képviselőséggel. Pártbeli tisztségemért semmiféle tiszteletdíjat vagy egyéb jutatást nem fogadok el. Ha pedig a funkció túl sok kötöttséget róna rám, akkor „ki fogom magam szabadítani”. A választásokon ismét indulok. Ismét szeretném elnyerni a szegedi polgárok bizalmát!

Újszászi Ilona

■ Patikaprivatizáció – peres utakon Magyaros keverék

A dolog persze korántsem ilyen egyszerű. A patikaprivatizáció pillanatnyilag az egyik legkritikusabb pontja „belügyi” életünknek. Nem csak azért mert – a becslések szerint – 30-40 milliárd forintot értekről van szó, hanem azért is, mert egy ilyen nagyszabású „akció” előkészítésétől, lebonyolításától és bevezetésétől 10 millió ember biztonságos gyógyszerellátása függ. Márpedig a patikaprivatizáció nem úgy indul, hogy ennek zavartalanlásában akár a gyógyszereszek, akár a pirulákra szorulóknak bízhatnak.

A helyzetet nagyon egyszerűsítve: arról van szó, hogy a megyei önkormányzatok nem fogadják el a 1993. évi 54-es törvényt, amelynek értelmében a gyógyszerellátási központok és a körük szerveződő patikák az állam tulajdonát képezik, s ezért az Állami Vagyongyűjtőnőkség jogosult a privatizáció lebonyolítására. Ez egyszerűsítve azt is jelenti, hogy a bevétel – a 30-40 milliárd! – az ÁVÜ-t illeti meg. Ezért a pénzért folyik a harc az önkormányzatok és az ÁVÜ között. Pontosabban mindkét felet a gyógyszerellátási központok érdeklik, hiszen ezeknek az értéke számottevő, a patikák csak néhány milliárdot érnek. Csak hát a kettő együtt privatizálódó.

Az ÁVÜ tartja magát a Parlament döntéséhez, ami azt rögzítette törvényben, hogy az ÁVÜ jogosult a patikaprivatizációra. Az ország 12 önkormányzata – köztük a Csongrád megyei is – peres úton akarja ezt a döntést megmástítani. A perek folynak, a privatizáció nem kezdődik, az idő telik. Márpedig a pereskedés miatti késlekedés, az időhúzás igen sokat árt a patikaprivatizációnak, és az immáron három éve feszültségben, bizonytalanságban tartott állami szektorban dolgozó gyógyszereszeknek. Ennek belátása is kényszeríti az ÁVÜ-t, hogy az önkormányzatokkal próbáljon kompromisszumra jutni.

A legfrissebb információ szerint – amit a hétvégi gyógy-

A magángyógyszereszek elmúlt hét végi – Szegeden megrendezett – találkozóján nem csak a magánpatikák tulajdonosai voltak jelen, hanem azok a gyógyszereszek is, akik még állami gyógyszerárakban dolgoznak, s akik igen szép számmal képviselték magukat. Nem más miatt érdeklő őket a már magánutakat járó kollégáik ügyes-bajos dolgai, immáron három esztendő tapasztalatai, mint azért, mert maguk is hamarosan egy hajóban eveznek a gyógyszerellátási tulajdonnal már rendelkező társaikkal. Hiszen az ország 1500 állami patikája több ütemben ugyan, de előbb-utóbb privatizálásra kerül, ami nem jelent mást, minthogy az ott dolgozó gyógyszereszek megvásárolhatják a gyógyszerellátást.

szerész-konferencián volt szerencsénk hallani az ÁVÜ főtanácsosától – az Állami Vagyongyűjtőnőkség, megegyezési készségének bizonyítására, a többi között felajánlotta az önkormányzatoknak, hogy a gyógyszerellátási hálózat magánosításából befolyt teljes bevétel 50 százalékát megyei alapítványokba, a fennmaradó bevételt pedig zárolt számlára helyezi a bírósági perek befejezéséig.

Az alkudozás még csak a kezdet kezdetén tart, hiszen a megyei önkormányzatok elnökei, megyéjük közgyűlésének határozata nélkül, nem mondhatnak se igent, se nemet az ÁVÜ ajánlataira.

Az egyezkedés tehát eltart még egy darabig, megnehezítve az amúgy sem problémamentesnek ígérkező patikaprivatizációt.

A betegek és a patikusok pedig a partvonalról figyelik e tipikusan magyar küzdelmet, ami az ő bőrükre megy.

Kalocsai Katalin

■ Újabb expókör Sok kicsi nem mozdul

Ezekben a napokban – október 15 és november 15 között – van a harmadik lehetőség arra, hogy az 1996-os világkiállításához kapcsolódó rendezvényekhez ötletekkel, javaslatokkal, programtervekkel lehet csatlakozni. Az expo irodában – az első fordulóban benyújtott 253, és a második nekifutásor beadott 144 pályázat után – elsősorban vidéki jelentkezésekre számítanak most. Mégpedig olyanokra, amelyek egy-egy tájegység, több kistépülés összefogásával sokrétű programot kínálnak a világkiállítás idején hazánkba érkező vendégeknek. Ugyanakkor vállalkozási lehetőséget, a munkanélküliség csökkentését, a települési infrastruktúra fejlesztését, a falvak és városok külföldi kapcsolatainak kedvezőbb alakulását.

Hogy mindez mennyire vonzó lehetőség, s valójában mennyire mozgatja meg a „vidéki Magyarországot”? Erről még most, a harmadik expókör előtt sincs eléggé

Pisztolylövésekkel vetett véget egy utcai verekedésnek F. József 23 éves nyíregyházi lakos. A belvárosi Casino és Korona bár előtt szólalkozott össze több fiatalember. A dulakodást megelőző I. László budapesti lakos egy TT-pisztolyt rántott elő, csőre töltötte, majd átadta F. Józsefnek, aki azonnal löni kezdett. N. Béla 28 éves nyíregyházi lakos életveszélyes haslövést kapott, T. Attilát lábszáron, N. Tamás combon találta el.

A két tettes ezután gépkö-

Lövöldözés Nyíregyházán

csival elmenekült a helyszínről, azonban a rendőrök elfogták őket a Nyíregyháza közeli kilométerre lévő Paszab község külterületén. Az engedély nélkül pisztolyt tartó I. László és a lövöldöző F. József ellen őrizetbevételek mellett büntetőeljárás indult.

HOROSZ PÓK

NYEREMÉNYSZELVÉNYEK

E heti tét: 50 000 Ft

22. hét

A nyereményszelvényt nem kell postázni, csak meg kell őriznie, és ha nyer, ezt is magával kell hozni.

1. játékos	2. játékos
NÉV: _____	NÉV: _____
3. játékos	4. játékos
NÉV: _____	NÉV: _____

Az e heti 10 nyerőszámot a csütörtöki megjelenő HDS & Délmadár családi lapunkban találhatják!

Gyere, vár a Papagáj, élelmiszer-mesevár!

A Szabadkai úton, a műjégpálya mellett
Nyitva: 0-24 óráig, a hét minden napján
Tel.: 62/321-370